Само случајност Србина спасава

Пише: Страхиња Богдановић
четвртак, 18 јун 2009 17:35

Када посланик Скупштине Србије оптужи директора Јавног сервиса да је ратни злочинац, а онда, свега две недеље касније, Тужилаштво за ратне злочине почне да истражује ко је од српских новинара подстрекивао на зверства над цивилима, да ли су ти догађаји некако можда повезани? Да ли се напад Ивана Андрића, посланика ЛДП-а, на Александра Тијанића, директора РТС-а, сасвим нехотице поклопио са објавом Тужилаштва да истражује рад српских медија из прошле деценије? Или ова два случаја ипак нису баш случајно истог годишта?

Мислим, ЛДП и Тијанић су већ годинама у ратном стању. А Чеда Јовановић с Тијанићем ратује још дуже. Свакакве су обостране увреде пале у том сукобу. Али, "чедисти" нису до сада оптуживали Тијанића да је чинио ратне злочине. Ово им је био први пут. Што можда није без значаја. Исто тако, Друга Србија већ годинама позива да се бивше перјанице РТС-а, "Политике" и "Новости" пошаљу у Хаг, али Друга Србија, хвала Богу, није никаква институција, нити државни орган (да јесте, већ увелико бисмо сви били у Хагу). Ниједан званичан орган није до сада истраживао да ли су неки новинари починили ратни злочин! До сада!

Случајност?!

Да ли је случајно то што Бруно Векарић, портпарол Тужилаштва за ратне злочине, пре неколико дана да велики интервју "Е-новинама", интернет гласилу које уређује Петар Луковић, члан Политичког савета ЛДП-а? Луковић је за време "Сабље" био на челу комисије која је испитивала ко је све од новинара стварао и одржавао "амбијент у којем је убијен Зоран Ђинђић". Данас, кад је Тужилаштво оформило супертајну групу новинара која истражује ко је од овдашњих медијских посленика починио ратни злочин, многи претпостављају да је Луковић и у том тиму. Можда опет на његовом челу. Векарић и остали из Тужилаштва не желе да откривају имена својих сарадника. Али, Векарић, у свој овој гужви и галами у којој се налази већ данима, има времена за опширан интервју Луковићевом интернет издању. Још једна случајност?

Да ли је случајно то што пре сваких избора, републичких или локалних, огромна већина прогнозера, на основу оних њихових чувених узорака, најави да ће ЛДП освојити осам, девет, чак и целих десет одсто гласова, а онда на самим изборима ЛДП једва пређе – или уопште не пређе – цензус? Исти ти прогнозери, испитивачи јавног мњења, редовно

потцењују СПС, који још редовније премаши најаве и надмоћно освоји више гласова од ЛДП-а. Па их је Ивица Дачић недавно замолио да промене узорке... Елем, да ли је случајно, уочи сваких избора, прецењивана баш Либерално демократска партија, која је после дебакла на недавним локалним изборима упутила паничан "Апел демократској јавности"?

У крајњем случају, да ли је случајно то што је у сваком од поменутих примера политичких нелогичности и настраности, у главној улози неко из најужег руководства ЛДП-а, или цео ЛДП?

Ако све ово није нимало случајно, онда је држава Србија у много већим проблемима него што се чини (колико год блесаво ово звучало, јер су и проблеми који су очигледни већ огромни сами по себи). Наиме, онда политичку власт у Србији нема ниједна од чланица прегломазне коалиције "За европску Србију", нити СПС, чак ни Кркобабићи. Не, то значи да је Чеда Јовановић, са подршком која једва, негде, можда, евентуално, у посебним приликама, прелази цензус, убедљиво најјачи центар моћи!

Било би добро да су све набројане подударности случајне. Само, да ли су?!